

gennemført en Ordning. Ærede Medlemmer vil ogsaa vide, at jeg med Hensyn til Herrekonfektionen var villig til at yde Hjælp mod de slette Stoffer, som blev indført fra Udlandet, paa lignende Maade, som der er ydet Hjælp gennem Loven om Forbud mod Indførsel af Kunstlæder og Pap til Fodtøj. Jeg er imidlertid fuldstændig klar over, at hvis der skal gennemføres Foranstaltninger vedrørende Skotøjsindustrien som den, der her er Tale om, vil man ikke kunne byde de Industrier, der er lige saa daarligt stillede som Skotøjsindustrien, det, som jeg for mit Vedkommende var villig til at gaa med til.

Til Slut skal jeg udtale, at jeg ikke kan tilraade Vedtagelse hverken af det socialdemokratiske Ændringsforslag eller det konservative Folkepartis Ændringsforslag.

Holstein: Det, der i den nuværende Erhvervskrise først og fremmest har Interesse, er, som det ærede Medlem Hr. Stauning saa rigtigt paapegede, den højtærede Regerings Stilling til Krisen. Jeg vil her gerne for at belyse dette Spørgsmaal have Lov til at tage mit Udgangspunkt i Statsministerens Programerklæring i December Maaned. Da udtalte den højtærede Statsminister: „Det Ministerium, som i Dag for første Gang træder frem for det høje Folketing, anser det som sin Hovedopgave at modvirke den tilstedeværende Erhvervskrise med den dertil knyttede overordentlig store Arbejdsløshed ved at søge tilvejebragt Betingelser for Udviklingen af et sundt og konkurrencedygtigt dansk Erhvervsliv.“

Den højtærede Statsminister gør her 3 Indrømmelser, som jeg tillægger meget stor Betydning, og da Forholdene er saa forvirrede, som de er i Øjeblikket, har det Interesse at præcisere dem. Statsministeren indrømmer, at der hersker Erhvervskrise her i Landet, og han indrømmer, at der knyttet til denne Erhvervskrise bestaar en overordentlig stor Arbejdsløshed. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre den Bibemærkning, at da vi havde Nedskæringen af Arbejdsløshedsunderstøttelsen til Behandling, erklærede den højtærede Indenrigsminister principalt, at han ikke mente, der forelaa nogen overordentlig stor Arbejdsløshed, ikke nogen ekstraordinær stor Arbejdsløshed, subsidiært, at det i hvert Fald var meget vanskeligt at afgøre, om den var overordentlig eller ordentlig, om den var ekstraordinær eller ordinær. Jeg nævner blot dette en passant, for Statsministeren har altsaa erklæret, at den er overordentlig, at den er ekstraor-

dinær. Ikke desto mindre har man skaa-ret Arbejdsløshedsunderstøttelsen ned — vi ved alle hvorledes —, og jeg vilde for mit Vedkommende ikke have taget i Betænkning, hvis jeg havde været til Stede ved Afstemningen, at afholde mig fra at stemme for dette Forslag, med nøjagtig den samme Motivering, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller brugte, thi jeg føler mig overbevist om, at dette Nedskæringsforslag aldeles ikke vil kunne holde; det vil blive nødvendigt at lappe paa denne Arbejdsløshedslov i endnu højere Grad, end vi har gjort det paa Arbejdsløshedsloven af December 1922.

Den højtærede Statsminister erkender endvidere, at det er muligt ad Statsvejen at tilvejebringe Betingelser for Udviklingen af et sundt og konkurrencedygtigt Erhvervsliv, for han siger jo, at det er Regeringens Hovedopgave at søge tilvejebragt saadanne Betingelser for et konkurrencedygtigt Erhvervsliv. Den højtærede Statsminister erkender med andre Ord, at statsregulerende Foranstaltninger kan bidrage til Skabelse af et konkurrencedygtigt Erhvervsliv. Det er ikke den rene Frihandelsdoktrin, for den hævder jo netop Statens Ikke-Intervention i Erhvervslivet, Statsabstentionen i Modsætning til Statsinterventionen i de økonomiske Forhold; men den højtærede Statsminister erkender her, at Staten kan intervenere for at frembringe sunde og konkurrencedygtige Forhold i Erhvervslivet.

Her er saaledes allerede det første Brud paa Manchester-Doktrinen. Naar man ser paa Venstres Stilling til vor Toldlovgivning og vor Skattelovgivning, er det i det hele taget saaledes, at man langt fra kan sige om Partiet Venstre og dets skiftende Regeringer, at det er en skyldfri Vestalinde i Frihandelens hellige Tempel. Nej, Partiet Venstres Regeringer har gentagne Gange haft Forbindelser, endda ret intime, med den barske Virkelighed, og det har blandt andet givet sig til Kende derigennem, at vi jo har Toldbeskyttelse baade for den ene og den anden industrielle Virksomhed, og ikke alene har vi det i den til Grund liggende Toldlov af 1908, men vi fik jo for Eksempel i 1923, da den højtærede Stats- og Finansminister gennemførte sine kendte Luksustoldsatser, ogsaa en Del ny Toldbeskyttelse for forskellige Industrier, vi fik det for Møbelindustrien, Gummifabrikationen, vi fik det for Tilvirkning af kunstige Blomster og for Glasindustrien, og vi fik det for det ene og for det andet.